

BIALCZANIN

Miesięcznik samorządowy

Nr 5 (65)

maj 2000 r.

Ukazuje się
w ostatni
wtorek
miesiąca

* W 1990 roku został Pan wybrany prezydentem miasta. Jak postrzega Pan ten pionierski okres z perspektywy kilku lat?

- Pierwszą kadencję istotnie można nazwać okresem pionierskim. Odrodzony po pięćdziesięciu latach samorząd musiał się wiele nauczyć, by stawić czoła licznym problemom. Radnym brakowało doświadczenia, toteż podejmowane przez nich inicjatywy miały w wielu przypadkach wręcz prekursorski charakter. Istotną cechą odmienną rzeczywistości była wiara mieszkańców Białej, że właśnie poprzez samorząd można wywierać znaczący wpływ na przyszłość i kształt miasta. W tym pierwszym okresie przekonaliśmy się, że samorząd lepiej zarządza powierzonym mu mieniem, zaś pieniądze publiczne są lepiej wykorzystywane na cele społeczne. Mimo niewątpliwych błędów, jakich nie dało się uniknąć, uważam że odrodzony samorząd Białej Podlaskiej pomyślnie zdołał egzamin.

* Jakie problemy miasta wydały się Panu wtedy pierwszoplanowe?

- Urzędowanie w roli prezydenta rozpocząłem 1 lipca 1990 roku. Wtedy jeszcze budżet miasta był związany z budżetem państwa. Inflacja, jaka szalała na początku 1990 roku, doprowadziła do wyhamowania inwestycji miejskich. Brakowało pieniędzy nawet na bieżące potrzeby, w tym także na płace urzędników i nauczycieli szkół podstawowych. W wielu gminach dochodziło wręcz do strajków z powodu braku środków na pensje nauczycielskie. Przez pierwsze pół roku pracy Zarządu Miasta musieliśmy jakoś radzić sobie z piętrzącymi się trudnościami. Nie traciłmy jednak nadziei. Po trudnych negocjacjach z wykonawcą i ministrem oświaty udało się wspólnie z Kuratorium Oświaty, wznović budowę Szkoły Podstawowej Nr 9. Dzięki temu budowa została ukończona przynajmniej o rok wcześniej. Dopiero w 1991 roku opracowany został pierwszy samodzielny już budżet. Dzięki temu kondycja miasta ule-

gała systematycznie poprawie. Można było nawet planować nowe przedsięwzięcia. Sporo środków z kasy miejskiej pochłonęło udoskonalenie infrastruktury technicznej drogi, wodociągi, kanalizacja ściekowa, sieć gazowa). Mieszkańcy poszczególnych dzielnic przejawiali sporą aktywność. Gotowi byli angażować własne pieniądze, aby wesprzeć budowę wodociągu albo utwardzenia

* Co nastęrczało wówczas największym kłopotów?

- Brak zaspokojenia w szybkim tempie potrzeb mieszkaniowych to podstawowy kłopot. Ale zaraz za nim narastał następny. Drastycznie spadała liczba miejsc pracy w tradycyjnych dużych zakładach państwowych. Niekóre z nich, mimo możliwej jak na tamte czasy pomocy samorządu, upadły. Przyszło

tam jak dużo emocji wywołała likwidacja państwowej księgarni i apteki. Tymczasem w szybkim tempie powstały na ich miejsce nowe, prywatne. W tamtym okresie szwankowała współpraca Zarządu Miasta z Urzędem Wojewódzkim. Gdyby współpraca była lepsza, miasto mogłoby wiele skorzystać na jej.

* Proszę powiedzieć, jak układała się Panu współpraca z radnymi?

pracy tamtego i obecnego samorządu?

- Czas nie stoi w miejscu. Tamten zarząd pracował w zupełnie innych warunkach. W pierwszej kadencji musieliśmy dokonać małej prywatyzacji, usprawnić funkcjonowanie poszczególnych przedsiębiorstw, zinwentaryzować i przejąć mienie komunalne. Nastęrczało to wielu kłopotów, a jednak daliśmy sobie radę. Obecny zarząd może kon-

Uczyliśmy się samorządności

Rozmowa

Istvana Grabowskiego z Mirosławem Radeckim, byłym prezydentem miasta Biała Podlaska

nam borykać się z podlegającymi licznym zmianom przepisami prawa. Dodatkowo jeszcze nalożyły się nie uregulowane problemy własnościowe i brak synchronizacji w realizacji inwestycji na terenie miasta. Nadal panowało jeszcze przekonanie, że tylko mienie państwowe może mieć trwały charakter. Pamię-

nawierzchni drogi. W tym względzie Biała Podlaska miała duże potrzeby. Miasto wymagało też tworzenia przyszłościowych planów. Za takie można uznać koncepcje gruntownej przebudowy centrum. Z projektu opracowanego przez prof. Bartmana, w pierwszej kadencji samorządu udało się zrealizować przebudowę ulicy Brzeskiej, zamieniając ją w popularny deptak. Przygotowano również do realizacji dalsze części śródmieścia, uzupełniając brakującą infrastrukturę techniczną. Likwidacji uległy napowietrzne sieci energetyczne, a zwykle oświetlenie uliczne zastąpiono bardziej nastrojowym, odpowiadającym przyszłemu charakterowi śródmieścia. Realizacja całego projektu przewidziana była na kilkanaście lat, gdyż wymaga dużych nakładów finansowych oraz współdziałania właścicieli posesji objętych projektem.

- Generalnie jestem z niej zadowolony. Większość członków Rady Miejskiej wywodziła się przecież z jednego ugrupowania ludzi „Solidarności”. Początki funkcjonowania Rady były łatwe, choć dała o sobie znać podyktowana nieufnością do władzy tendencja kontrolowania najdrobniejszych nawet szczegółów. Dała też o sobie znać inna niezdrowa tendencja. Radni, zamiast patrzeć globalnie na potrzeby organizmu miejskiego, przejawiali zainteresowanie problemami własnych środowisk i osiedli. W głosowaniach na sesji Rady powodzenie miały więc te inwestycje, które żywo interesowały mieszkańców poszczególnych okręgów wyborczych. Radny był tym skuteczniejszy, im więcej uzyskał dla swego terenu.

* Co uważa Pan za sukces pierwszej kadencji samorządu Białej Podlaskiej?

- Rada Miejska pokazała w pierwszej kadencji, że można bardzo dobrze i skutecznie zarządzać powierzonym jej majątkiem i wykorzystywać publiczne pieniądze dla dobra samych mieszkańców. Zabiegaliśmy o to wiele lat i dopiero w odmienną rzeczywistość polityczną zaczęliśmy się uczyć zasad samorządności.

* Po kilku latach przerwy znalazł się Pan ponownie w Zarządzie Miasta. Jakie różnice dostrzegają Pan w warunkach

centrować się na rozwiązywaniu zupełnie innych zagadnień. Z perspektywy czasu lepiej widać popełnione błędy. Doświadczenie pozwala ustreczyć się podobnych w przyszłości.

* Z jakimi problemami musi się zmagać obecny samorząd?

- Bezrobocie zatacza coraz szersze kręgi. Wyzwaniem dla samorządu jest więc dbałość o powiększanie miejsc pracy. Myślę o pozyskiwaniu nowych inwestorów, gotowych dawać zatrudnienie ludziom. Aby sprostać wymaganiom czasu, należy lepiej zadbać o młode kadry. Młodzież z Białej Podlaskiej winna mieć możliwość zdobycia na miejscu wykształcenia, które umożliwiłoby znalezienie poszukiwanej i popłatnej pracy. Dlatego tak istotnym zadaniem jest obecnie powołanie Wyższej Szkoły Zawodowej.

* Czego chciałby Pan życzyć mieszkańcom w nowym tysiącleciu?

- Praca jest dziś szalenie ważna, bo warunkuje poziom życia mieszkańców. Życzę im, by znaleźli poszukiwane i dobrze płatne zajęcia. Młodym ludziom życzę, by w rodzinnym mieście uzyskali odpowiednio wykształcenie, gwarantujące im realizację planów życiowych.

* Dziękuję Panu za wypowiedź.

fol. Adam Trochimiuk

* Dzień 27 maja uznany został za święto samorządu terytorialnego. Czym jest ono podyktowane?

- 10 lat temu, właśnie w tym dniu maja odbyły się pierwsze wybory do samorządu w nowej rzeczywistości politycznej. Wyborcy udzieliłi poparcia ludziom, do których mieli zaufanie i z którymi wiązali spore nadzieje. Z tego powodu maj przyjęty został jako święto samorządowe.

* Przyszło Panu kierować pracą Rady Miejskiej w drugiej kadencji. Jakie zagadnienia z ogromnego pakietu problemów miejskich uznaliście za ważne i godne kontynuacji po samorządzie pierwszej kadencji?

- Będąc radnym pierwszej kadencji samorządu przez dwa lata sprawowałem funkcję przewodniczącego komisji rozwoju gospodarczego i budżetu. Znałem więc na bieżąco potrzeby organizmu miejskiego. Zmiany dokonane podczas wyborów do Rady Miejskiej utwierdziły mnie w przekonaniu, że w samorządzie nie ma miejsca na politykę. Jakikolwiek ugrupowanie przejęłoby ster rządów, musi ono spełniać pilne potrzeby mieszkańców miasta. Pierwsza kadencja upłynęła radnym pod znakiem nauki samodzielności i nowego myślenia kategoriami potrzeb społecznych. Wiele zmienionych przepisów należało dostosować do warunków lokalnych. Druga kadencja oznaczała realizację wytyczonych wcześniej celów. Było to możliwe również dlatego, że kompetencje samorządu uzupełnione zostały o nowe zagadnienia. Przyszło nam się zmagać z prowadzeniem szkolnictwa stopnia podstawowego. Nie mieliśmy potrzebnego doświadczenia, toteż nie przypuszczaliśmy jeszcze, iż utrzymanie placówek oświatowych pochłonie tak olbrzymie środki. Nie da się przeczyć ukryć faktu, że do dotacji otrzymywanych z budżetu pań-

stwa systematycznie dokładaliśmy własne środki, a problemy stały się piętrzyły. Biała Podlaska nie należała do miast wysoko rozwiniętych, toteż potrzeby wyraźnie przekraczały możliwości finansowe kasy miejskiej. Dokonywaliśmy zatem bolesnych wyborów, starając się tak gospodarować posiadanymi pieniędzmi, by zaspokajać najpilniejsze

jęcia kosztownej modernizacji oczyszczalni ścieków. Uważaliśmy też, że gazyfikacja białskich osiedli mieszkaniowych przyczyni się w znacznym stopniu do ograniczenia emisji tlenków węgla i siarki oraz pyłu do atmosfery.

* Białczanie są zgodni w przekonaniu, że w ostatnich latach zaszła bardzo poważna metamorfoza wyglądu miasta.

kolosalne znaczenie. Z jednej strony poprawi komfort życia mieszkańców, z drugiej zaś przyjezdni będą mogli wyrazić chęć dłuższego pobytu w nim, a nawet zainwestowania. Nic tak ludzi nie przekonuje jak wyraźne przeobrażenia. W pierwszej kadencji samorządu rozpoczęliśmy przebudowę ulicy Brzeskiej, a następnie Placu Wolności i innych ulic

związane bezpośrednio z ich miejscem zamieszkania. W Białej działa już kilkadziesiąt społecznych komitetów budowy, które angażując własne środki pomagają władzom miejskim w powstawaniu uzbrojenia technicznego i nowych nawierzchni ulic. Dobrze to świadczy o poczuciu więzi społecznych i odpowiedzialności za nowoczesny kształt miasta.

Wierzę w dynamiczny rozwój miasta

Rozmowa

Istvana Grabowskiego z wiceprzewodniczącym Rady Miejskiej Mieczysławem Burdzickim

- Rzeczywiście zmiany są istotne. W pierwszej kadencji zdawaliśmy sobie sprawę, że wygląd miasta będzie miał

potrzeby. Mieliśmy świadomość, że to radni decydują o sposobie wydatkowania społecznych pieniędzy. Za podstawowe zadanie uznawaliśmy poprawę warunków kształcenia dzieci i młodzieży. W tym czasie udało się poprawić warunki lokalowe szkół podstawowych nr 5, 6 i 9. Nie traciłmy z pola widzenia potrzeby uzbrojenia ulic w infrastrukturę techniczną, warunkującą poprawę bytu mieszkańców. Biała miała własne ujęcie wody pitnej, ale brakowało sieci wodociągowej, a istniejąca była raczej w mizernym stanie. Wiązało się to również z budową sieci kanalizacyjnej. To właśnie chęć poprawy warunków bytowych mieszkańców zmusiła nas do pod-

wokół śródmieścia. Może do pełni zadowolenia nieco nam brakuje (wciąż otwarty pozostaje problem zagospodarowania skwerku w centrum Placu Wolności), niemniej już dzisiaj Biała wygląda dużo lepiej niż 10 lat temu. Poprawa warunków życia mieszkańców wiąże się z usprawnieniem szlaków komunikacyjnych. Te zaś wymagają gruntownej przebudowy dróg. Nakładem znacznych środków finansowych z budżetu miasta i budżetu państwa powstała nowoczesna Aleja Jana Pawła II z nowym mostem na Krzynie. Udało się też zmodernizować ulicę Janowską. Na ukończeniu jest już budowa części ulicy Narutowicza do Alei Tysiąclecia. Chcielibyśmy, by w niedalekiej przyszłości połączyła ona ulicę Zamkową z Aleją Jana Pawła II. Wspomnieć też trzeba o dziesiątkach innych ulic, które w ostatnich latach zmieniły swój kształt i nawierzchnię. Mimo to jeszcze kilkadziesiąt kilometrów ulic w Białej nie ma twardej nawierzchni. Mamy świadomość, że brak nie nadrobi się w ciągu roku czy kilku lat. Chciałbym w tym miejscu wyrazić wdzięczność tym mieszkańcom, którzy zdecydowali się zaangażować własne pieniądze i energię w inwesty-

* Proszę powiedzieć jaką chciałby Pan widzieć Białą za 10 lat?

- Na jednej z najbliższych sesji samorządu radni mają podjąć uchwałę określającą strategię rozwojową miasta. Chciałbym, podobnie jak wielu ludzi, by Biała Podlaska była miastem na wskroś nowoczesnym i to nie tylko poprzez dogodne rozwiązania komunikacyjne. Liczę bardzo na powstanie obiektów, które sprzyjałyby powstaniu nowych miejsc pracy. Samorząd bardzo niepokoi „rosnąca skala bezrobocia. Radni mają świadomość, że samorządy nie uporają się same z tym zjawiskiem. Niezbędna jest interwencja państwa. Mam na myśli stworzenie rozwiązań prawnych sprzyjających inwestorom. Położenie naszego miasta, w przyszłości znajduje się na wschodnich rubieżach Unii Europejskiej, wydaje mi się znaczącym atutem. Gdyby udało się zainteresować inwestorów, skłonnych budować tu nowe zakłady, wykorzystujące miejscowe zasoby, z pewnością zadowoleni byłiby nie tylko bezrobotni mieszkańcy. Jestem optymistą i liczę, że w najbliższych latach poprawią się warunki życia mieszkańców.

fol. Adam Trochimiuk

Zmiany ustrojowe w Polsce przyniosły od 1990 roku także zmiany w strukturze zarządzania oświatą na wszystkich jej poziomach. Ustawa o samorządzie terytorialnym z 8 marca 1990 r. nałożyła obowiązek przejęcia przez nowo utworzone organizmy samorządowe – gminy – prowadzenia przedszkoli, które z dniem 1 stycznia 1991 r. stały się placówkami samorządowymi. W Białej Podlaskiej w terminie ustawowym przejęto 17 przedszkoli. Obecnie na terenie miasta działalność prowadzi 13 przedszkoli. Od dnia 1 stycznia 1991 r. uległy likwidacji przedszkola nr 2, 4, 9 i 12 oraz 2 filie przedszkoli nr 9 i nr 12. W roku 1991 oddano do użytku budynek przedszkola nr 13. Budowa przedszkola nr 13 była rozpoczęta po roku 1991. Z dniem 1 kwietnia 1991 roku przejęto także działalność 2 żłobków miejskich od Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego. Przejęcie do prowadzenia przedszkoli było równoznaczne z ich finansowym utrzymaniem wyłącznie ze środków budżetu miasta.

Drugim etapem przejmowania przez samorząd części zadań związanych z oświatą było, zgodnie z ustawą o systemie oświaty, przejęcia do prowadzenia szkół podstawowych. W Białej Podlaskiej przed przejęciem szkół podstawowych funkcjonowało 9 szkół podstawowych, w tym 1 szkoła podstawowa specjalna. Miasto przejęło wszystkie szkoły, z wyłączeniem Szkoły Podstawowej Specjalnej, która pozostała w zarządzie Kuratorium Oświaty do 31 grudnia 1998 roku. Istniejąca w dniu przejęcia sieć szkół podstawowych w mieście pozostała bez zmian.

Prowadząc szkoły podstawowe od 1996 roku, gmina miejska Biała Podlaska sukcesywnie inwestowała w poprawę bazy lokalowej. Przy udziale środków, zarówno budżetu państwa, jak i własnych, zakończono w 1998 roku budowę kolejnego segmentu dydaktycznego przy Szkole

Podstawowej nr 9, w 1998 roku oddano do użytku nowo wybudowaną halę sportową przy Szkole Podstawowej nr 5. Jej budowa pokryta była głównie ze środków budżetowych miasta i UKFiS. W 1997 roku oddano do użytku nowoczesną stołówkę przy Szkole Podstawowej nr 6. Po przejęciu szkół podstawowych do prowadzenia przez samorząd bialski wykonano wiele prac remontowo-adaptacyjnych, które poprawiły warunki nauki uczniom i nauczycielom bialskich szkół m.in. gruntownemu remontowi poddano budynek filii Szkoły Podstawowej nr 3 przy ul. Czerwińskiego. Od początku przyznawana na mocy ustawy o finansach publicznych subwencja oświatowa na utrzymanie szkół podstawowych była nieadekwatna do rzeczywistych kosztów jakie związane są z prowadzeniem szkół. Zatem od 1996 roku w budżecie miasta pojawiła się i do tej pory funkcjonuje nowa pozycja – dodatkowe środki własne miasta na utrzymanie szkół.

Trzecim etapem, wieńczącym również wcześniejsze przejęcie przez samorząd części szkół i placówek do prowadzenia jak też będącym efektem reformy administracyjnej kraju i

reformy oświaty, stało się przejęcie z dniem 1 stycznia 1999 r. do prowadzenia przez miasto Biała Podlaska, które otrzymało status powiatu grodzkiego, wszystkich szkół ponadpodstawowych i placówek oświatowo-wychowawczych funkcjonujących na terenie miasta. Były to 4 licea ogólnokształcące, 3 zespoły szkół zawodowych, poradnia psychologiczno-pedagogiczna, szkoła specjalna, ośrodek adopcyjno-opiekuńczy, bursa międzyszkolna.

Ustawa z 8 stycznia 1999 roku nałożyła nowy obowiązek na gminę. Z dniem 1 września 1999 roku gmina stała się organem prowadzącym dla nowego typu szkół, tj. gimnazjów. W Białej Podlaskiej prace nad utworzeniem sieci szkół gimnazjalnych przebiegały sprawnie i bez większych konfliktów. W mieście utworzono 7 gimnazjów, w tym 1 specjalne i 3 połączone w zespoły ze szkołami ponadpodstawowymi. Aktualnie miasto Biała Podlaska prowadzi więc 1 żłobek, 13 przedszkoli, 9 szkół podstawowych, 4 licea ogólnokształcące, 3 zespoły szkół zawodowych, poradnię, bursę.

Przejęcie przez miasto Biała Podlaska do prowadzenia całej oświaty na terenie miasta stało się dla jego włodarzy olbrzymim wyzwaniem, zarówno finansowym jak i organizacyjnym. 48 proc. budżetu miasta stanowią wydatki na oświatę. W tych kwotach mieszczą się także środki własne miasta, szczególnie kierowane na poprawę bazy lokalowej no-

wego typu szkół, tj. gimnazjów. Już w 1999 roku Zarząd i Rada Miasta przyznały ponad 2 mln zł na inwestycje światowe, tj. budowę hali sportowej przy ZSO nr 3 (popularna Platerka) oraz na kontynuację budowy segmentu dydaktycznego przy ZSZ nr 1, remont przeprowadzono w ZSZ nr

2, pięć placówek podłączono do miejskiej sieci ciepłowniczej, remontowano boiska, docieplano budynki. Także w 2000 roku inwestycje oświatowe będą realizowane za ponad 2 mln zł. Oprócz kontynuacji inwestycji rozpoczętych nowym zadaniem jest modernizacja budynku po żłobku na potrzeby oświaty specjalnej i poradnictwa.

Przejęcie przez miasto do prowadzenia wszystkich zadań oświatowych to także duże wyzwanie organizacyjne. W uproszczeniu kompetencje miasta w zakresie oświaty ogranicza się do jej finansowania. Zadanie jest jednak o wiele bardziej skomplikowane. Samorząd ma także określone kompetencje w zakresie nadzoru dotyczącego organizacji szkół, a więc kontroli realizowania przez szkoły podstawowych funkcji dydaktyczno-wychowawczych. Dla dyrektorów bialskich szkół i placówek Zarząd Miasta jest pracodawcą. Zarząd ogłasza i przeprowadza konkursy na stanowiska dyrektorów oraz powierza te stanowiska. Organem wykonawczym i pomocniczym Zarządu w realizowaniu zadań oświatowych jest wydział edukacji Urzędu Miasta. W wydziale pracują

urzędnicy z wysokimi kwalifikacjami i kompetencjami. Pozwala to łatwiej rozwiązywać trudne nasze, wspólne przecież – bo dotyczące największego skarbu społecznego, jakim jest dziecko i młode pokolenie – zadania oświatowe.

Przed miastem stoją kolejne nowe

Samorząd a oświata

zadania i wyzwania z tej sfery życia społecznego. Obowiązująca już nowa Karta Nauczyciela nakłada na samorząd obowiązek wdrożenia regulaminu placowego opartego na nowych szczeblach awansu zawodowego nauczycieli. Nie obejdzie się także i w tym przypadku bez konieczności szukania nowych środków na sfinansowanie tego zadania. Samorząd terytorialny będzie także organizatorem postępowania egzaminacyjnego dla nauczycieli ubiegających się o stopień nauczyciela mianowanego. Zgodnie z przepisami ustawowymi do prowadzenia przez miasto przejdzie także w 2002 roku Państwowa Szkoła Muzyczna.

Do 2002 roku miasto będzie musiało mieć własną koncepcję szkolnictwa ponadgimnazjalnego. Kolejnym nowym zadaniem zleconym przez centralę do samorządu jest organizacja od 1 września 2000 roku doradztwa metodycznego dla nauczycieli. Zatem oświata w samorządzie terytorialnym w dużym stopniu ogniskuje i promieniuje na całokształt lokalnego życia społeczności naszego miasta.

Opr. JOANNA MARCHEL
Naczelnik wydziału edukacji UM

W funkcjonowaniu układu komunikacyjnego w Białej Podlaskiej od lat występują trudności, z którymi boryka się samorząd od początku swojego powstania. Do kluczowych problemów, wymagających rozwiązania przy stale rosnącym poziomie motoryzacji należy:

szereż płynności jazdy pojazdami mechanicznymi, eliminację konieczności częstych hamowań oraz przyspieszeń sprzyjających wzmożonej emisji spalin jak również stworzenie możliwości jazdy na wyższych biegach.

W Białej Podlaskiej znajduje się ponad 360 ulic o łącznej długości

tety określone przez wyborców, wytycza kierunki inwestowania, a co za tym idzie i kierunki rozwoju miasta. Radni pierwszej kadencji za główny cel postawili uzbrojenie w infrastrukturę podziemną osiedli mieszkaniowych całkowicie jej pozbawionych. Stąd w początkowym okresie mniej środków finansowych przeznaczają

tym 100 km utwardzonych) tylko 29 km posiada zorganizowany system odprowadzania wód opadowych. Z pozostałych wody odprowadzane są powierzchniowo, a co za tym idzie często woda gromadzi się na nawierzchniach, utrudniając ruch uliczny oraz zalewając nisko położone posesje. W 1990 r., po zaniedbaniach

to nie tylko z decyzjami dotyczącymi wprowadzania oznakowania ulic, ale przede wszystkim z dbałością o bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego. W tym okresie wymieniono około 250 znaków drogowych na znaki nowej generacji, lepiej widoczne dla kierowców. Ustawiono trzy sygnalizacje aktywne na przeje-

Szlaki komunikacyjne Białej

- dalsze wyeliminowanie ruchu tranzytowego z centrum miasta, co wymaga nowych inwestycji w układzie uliczno-drogowym kierunku północ-południe

- rozbudowa podstawowego układu drogowego w części północno-wschodniej miasta

- poprawa stanu nawierzchni na ulicach układu podstawowego i obsługującego

- poprawa stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego

- rozwój układu dróg rowerowych jako elementu promującego bezpieczeństwo ruchu, ekologię i szeroko rozumiane środowisko zamieszkania.

W swoich działaniach, ze względu na duże zaniedbania w układzie uliczno-drogowym, władze miasta skupione były głównie na pierwszych czterech zadaniach. Ich realizacja jest ściśle powiązana z poprawą stanu środowiska w mieście poprzez eliminację wielu zagrożeń.

W ten sposób częściowo wyeliminowano:

- * Zagrożenia dla powierzchni ziemi oraz wód podziemnych poprzez stworzenie prawidłowego odwodnienia ulic

- * Zagrożenie dla czystości powietrza i uciążliwość z powodu podwyższonej emisji hałasu poprzez zwią-

ponad 180 km, w tym około 80 km ulic nieutwardzonych. Od odrodzenia się samorządów tj. od 1990 r. miasto ma swój udział w zarządzaniu drogami. Początkowo, w gestii władz miasta było zarządzanie około 110 km dróg, w tym 30 km utwardzonych. Były to ulice o mniejszym, lokalnym znaczeniu. Pozostałymi ulicami w mieście zarządzała Wojewódzka Dyrekcja Dróg Miejskich w Białej Podlaskiej. W jej gestii leżało utrzymanie takich ulic jak: Aleje 1000-lecia, Akademicka, Artyleryjska, Brzeska, Warszawska, Francuska, Łomska, Sidorska, Sitnicka, Terebelska, Janowska, Zamkowa itd. (w sumie około 40 ulic o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania miasta).

Od 1999 r., po wejściu w życie reformy administracyjnej kraju, w granicach miasta na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest Zarząd Miasta. Tak więc, od niespełna 2 lat Urząd Miasta administruje wszystkimi ulicami w Białej, niezależnie od rangi tej ulicy. Każde miasto, jako żywy organizm, do normalnego funkcjonowania wymaga oprócz stałych nakładów na bieżące potrzeby, również wprowadzanie nowych inwestycji, umożliwiających mu stały rozwój. Rada Miasta, uwzględniając priory-

nych było na poprawę stanu dróg.

W latach 1990-1993 zrealizowano następujące odcinki dróg: Łukaszyńska (226 mb), Włoska (192 mb), Królowej Jadwigi (600 mb), Brzeska (180 mb), Waryńskiego (180 mb). Wykonano również szereg prac modernizacyjnych na ulicach: Kolejowa, H. Sawickiej, Narutowicza, Kopernika, Spółdzielcza, Parkowa, Brzeska, Al. 1000-lecia, Akademicka, Długa, Sidorska, Leszczyńska, Brzeska, Orzechowa. Opieka nad drogami to jednak nie tylko bieżące utrzymanie ulic i inwestycje drogowe. Winna się ona odbywać w sposób kompleksowy, zapewniający nie tylko prawidłowy stan nawierzchni ulic. Do obowiązków zarządcy dróg należy więc również dbałość o oświetlenie ulic i ich czystość a także utrzymanie kanalizacji deszczowych odprowadzających wody opadowe z nawierzchni dróg.

W 1995 r. oczyszczeniem mechanicznym objętych było łącznie 123 tys. mkw. ulic. W 1999 r. zakres tych prac uległ znacznemu zwiększeniu i tak: codziennie zamiatanych było 7,6 km ulic na powierzchni 38,145 mkw, co drugi dzień – 37,5 km ulic na powierzchni 187.595 mkw, a raz w tygodniu – 4,6 km ulic na powierzchni 22.950 mkw.

Na 180 km dróg w mieście (w

z lat poprzednich, praktycznie "deszczówki" nie funkcjonowały. W minionym dziesięcioleciu udało się przywrócić sprawność prawie całej podstawowej sieci kanalizacji deszczowej i przekazać ją do utrzymania specjalistycznej firmie, jaką są Bialskie Wodociągi i Kanalizacja..

Bardzo ważną rolę w bezpieczeństwie ruchu ulicznego stanowi oświetlenie ulic. W 1999 r. w mieście utrzymywanych było 1815 pkt świetlnych oświetlenia podwieszono i 1201 pkt oświetlenia wydzielonego. Stanowi to duży wzrost do roku 1995 w którym utrzymywanych było 2630 pkt świetlnych, w tym około 850 pkt. oświetlenia wydzielonego. W ostatnich latach rozpoczęto modernizację istniejącego w mieście oświetlenia. Do sterowaniem oświetleniem zastosowano sterowniki astronomiczne pozwalające na dokładne dostosowanie czasu świecenia lamp do wschodów i zachodów słońca. Pozwoliło to na obniżenie kosztów oświetlenia o około 30 proc. W ramach tych oszczędności wymieniane były lampy istniejące na nowe energooszczędne. Łącznie wymieniono już ponad 550 lamp i oprav.

Nowym zadaniem, przed którym stanęło miasto w 1999 r., to zarządzanie ruchem w mieście. Wiąże się

ściach dla pieszych na ul. Sidorskiej, gdzie dochodziło do wielu wypadków ulicznych, oraz zaprojektowano podłączenie ich do sieci energetycznej. Przejścia te oraz jedno przy bazarze na Al. 1000-lecia, zostały także oznakowane przy pomocy mas plastycznych strukturalnych, cechujących się dobrą widocznością (zapotopione w niej drobne kulki szklane powodują odbijanie światła samochodów), trwałością i dużą szorstkością polepszającą przyczepność kół samochodowych. Oznakowania takie ze względu na swoje kolory (białe pasy na czerwonym tle) są dobrze widoczne przez osoby niedowidzące jak również dobrze wyczuwalne stopami przez osoby ociemniałe. Ten kierunek działań zostanie utrzymany i w latach następnych.

W ramach zadań związanych z zarządzaniem drogami oraz komunikacją w 1999 r. wydano:

- 1000 praw jazdy
- 185 świadectw kwalifikacji
- 70 międzynarodowych praw jazdy
- zarejestrowano ponad 3200 pojazdów
- przeprowadzono 7 egzaminów z topografii miasta na których przeegzaminowano 84 osoby.

naczelnik
JAROSŁAW KOSTECKI

Zmiana systemu wymusiła zmianę procesów. Zostały podjęte działania w celu określenia zasad szybkich możliwości inwestycyjnych np. SPEC USTAWA. Wprowadzono uproszczone plany zagospodarowania przestrzennego, które miały przyspieszyć rozwój inwestycji. Zapisy planu zostały potraktowane bardziej elastycznie chcąc zwiększyć zainteresowanie prywatnych inwestorów. Wprowadzono również pojęcie skoncentrowanego budownictwa jednorodzinne, na podstawie którego były scalenie i tworzenie nowych terenów pod budownictwo. W Białej Podlaskiej powstały osiedla Za Torami, Grzybowa, Pierki. Rozpoczęto osiedle Kosynierów I, II, Kolejarsz. Budownictwo mieszkaniowe zaczęło się dynamicznie rozwijać. Ograniczono rozwój przemysłu, to co w poprzednich dekadach powstało jako inwestycje państwowe po roku 1990 zaczęło zanikać. Przedsiębiorstwa państwowe zaczęły zatracać rangę dominujących zakładów. W mieście zaczęły powstawać drobne firmy prywatne, które w miarę możliwości powoli inwestowały i rozbudowywały siedziby firm lub obiekty po likwidowanych większych zakładach. Dopuszczono do większej możliwości projektowania indywidualnego przez

Zmiany w planowaniu miasta

co architektura zaczęła nabierać większych wartości artystycznych. Zaczęły powstawać obiekty wyróżniające się.

Powstanie samorządu oraz określenie odpowiednich przepisów, które umożliwiły samorządowi sprawowanie władzy i kierowanie rozwojem przestrzennym umożliwiły prowadzenie polityki mogącej bezpośrednio rozwiązywać, realizować potrzeby miasta (gminy). Budowa dróg, infrastruktury technicznej wynikała z przyjętych rozwiązań w planach miejscowych. Środki finansowe zaczęto skrupulatnie rozdzielać na inwestycje niezbędne do prawidłowego funkcjonowania miasta. Nowelizacja ustaw planowania przestrzennego i prawo budowlane z 1994 roku bardziej ogranicza chaotyczne planowanie, określa szczegółowo zasady budowania. Wdrożono przepis o egzekwowaniu samowoli budowlanej i rozbiórkach obiektu. Wprowadzono obowiązek funkcji kierowania budową posiadającego uprawnienia budowlane przez co zwiększało się bezpieczeństwo wznoszenia obiektów. Przepisy na podstawie których wykonuje się plany miejscowe bardzo rygorystycznie określają zasady udziału właścicieli. W opracowywanych planach miejscowych, właściciel gruntu ma prawo własności, które jest uwzględnione przy opracowaniu.

Grunty nabierają wartości, obowiązują zasady wolnego rynku wykupujących. Powstawać zaczęły centra handlowe, które po woli przyjmują chaotyczne i rozdrobnione punkty usługowo-handlowe. Rola targowisk miejskich straciła również rangę mimo przyzwyczajenia i tradycji. Ludzie pracujący zajmują się zarabianiem pieniędzy i dostępność podstawowych zasobów i duża ilość towarów na rynku umożliwia robienie zakupów bez ograniczeń czasowych. Przybywa bardzo duża ilość samochodów przez co przy opracowaniach planistycznych zwraca się szczególną uwagę na układy komunikacyjne, wygodne drogi oraz dużo większą ilość miejsc postojowych na osiedlach oraz przy obrzeżach. Rezerwy terenu pod przemysł zaczynają powoli być zmniejszane a nawet niekiedy likwidowane. W to miejsce powstają tereny usług, rzemiosła.

Samorządy opracowały strategię oraz studium uwarunkowań, które są podstawą prowadzenia polityki na okres 10-15 lat. W tych opracowaniach określa się tereny niezbędne do opracowania nowych planów miejscowych na terenie miasta.

naczelnik TERESA MALICKA

Bialscy radni I kadencji

Bem Mariusz, Burda Marian, Burdzicki Mieczysław, Fijałkowski Stanisław, Gałązka Ryszard, Grzesiuk Henryk, Izdebski Eugeniusz, Jaworski Jerzy, Jastrząb Zbigniew, Juchimiuk Eugeniusz, Kalinowski Szczepan, Kowalik Wiesław, Kułakowski Roland, Kulawiec Romuald, Makaruk Tadeusz, Makaruk Zbigniew, Matwiejuk Roman, Makowski Mariusz, Melaniuk Jadwiga, Mulawa Jan, Nestorowicz Halina, Nowogorodzki Cezary, Olszewski Andrzej, Radzikowski Marek, Robak Jadwiga, Suchora Ryszard, Szczygielski Jerzy, Waszczuk Kazimierz, Wilczewski Adam, Wyczółkowski Witold, Zelent Józef, Żylińska Irena.

II kadencji

Antonowicz Gustaw, Burda Marian, Burdzicki Mieczysław, Chaberska Elżbieta, Ciechanowicz-Lewkowicz Edward, Czajka Wiesław, Czerniak Elżbieta, Głowska Grażyna, Grzesiuk Henryk, Izdebski Eugeniusz, Kalinowski Jan, Kaliszuk Iwona, Kaplan Rozalia, Kochanowski Tadeusz, Konarski Stefan, Kosik Maciej, Krasucki Witold, Makaruk Zbigniew, Mazurek Marek, Michałowski Grzegorz, Mierńko Wiesław, Ozimek Elżbieta, Rogala Bożena, Szczygielski Jerzy, Sosiński Leon, Starosielec Krzysztof, Starosielec Tadeusz, Ulanowicz Tadeusz, Wasiuk Antoni, Waszczuk Franciszek, Wrotkowski Wiesław.

III kadencji

Jerzy Sadowski - przewodniczący rady, Mieczysław Burdzicki, Henryk Grzesiuk i Jerzy Szczygielski - wiceprzewodniczący rady, Adam Abramowicz, Maria Alikowska, Zenon Borysewicz, Karol Brzozowski, Edward Burta, Elżbieta Chaberska, Andrzej Czapski, Jadwiga Drożdżel, Romuald Godlewski, Waldemar Godlewski, Zbigniew Jasłowski, Kazimierz Jewała, Tadeusz Kochanowski, Marcin Kochnio, Halina Mincewicz, Stanisław Nikolaiczuk, Andrzej Nitychork, Kazimierz Nowak, Leszek Olejniczak, Jan Polkowski, Mirosław Radecki, Rudolf Somerlik, Leon Sosiński, Wiesław Szuba, Krystyna Trzeciak, Tadeusz Ulanowicz, Marianna Wałęciuk, Antoni Wasiuk.

Skład Zarządów Miasta

Kadencja 1990-1994

Mirosław Radecki - przewodniczący, Franciszek Waszczuk, Eugeniusz Izdebski, Józef Zelent, Ryszard Suchora, Andrzej Olszewski, zastąpiony przez Romana Matwiejuka.

Kadencja 1994-1998

Maciej Kosik - przewodniczący, Janusz Bystrzyński, Andrzej Borys, Elżbieta Czerniak, Tadeusz Kochanowski, Grzegorz Michałowski, Leon Sosiński.

Obecna kadencja

Andrzej Czapski - przewodniczący, Waldemar Godlewski, Jan Polkowski, Henryk Chmiel, Mirosław Radecki, Kazimierz Jewała, Leon Sosiński, zastąpiony przez Kazimierza Stanisława Nowaka.

W przeciągu 10 lat istnienia samorządu lokalnego, gospodarką gruntami zajmował się wydział, który najpierw nosił nazwę wydziału geodezji i rolnictwa (do 10 października 1990 r.) a następnie wydziału planowania przestrzennego i gospodarki gruntami (do 31 marca 1999 r.). Od reformy administracyjnej w 1999 r. wydział ten przyjął nazwę wydziału geodezji i gospodarki nieruchomościami i zajmuje się gospodarką gruntami oraz działaniami z zakresu geodezji, należącymi zarówno do zadań własnych gminy jak i do zadań starosty powiatu grodzkiego.

Jednym z pierwszych zadań gminy było nabycie mienia komunalnego, czyli tzw. komunalizacja nieruchomości. Komunalizacji podlegało 3970 nieruchomości, w tym działek stanowiących drogi gminne ok. 450.

W okresie ostatniego dziesięciolecia gmina miejska przeprowadziła postępowania scaleniuowo-parcelacyjne, ustalając granice 12 nowych osiedli zorganizowanej budowy jednorodzinnej, połączonej z usługami ogólnomiejskimi. W wyniku tych działań powstało: 1130 wydzielonych działek stanowiących własność osób fizycznych o łącznej pow.

79,4276 ha; 221 działek stanowiących własność gminy miejskiej o łącznej pow. 14.2982 ha. Przejęto na rzecz gminy grunty o powierzchni 17.7292 ha z przeznaczeniem pod place i drogi osiedlowe.

W latach 1990-2000 zostały nadane nazwy 55 nowym ulicom, położonym głównie na terenie nowych osiedli budownictwa jednorodzinne oraz wielorodzinne (os.

Nieruchomości tworzą miasto

Jagiellońskie). Dokonano zmiany nazwy 14 ulic położonych w granicach administracyjnych miasta.

W wyniku przeprowadzonych postępowań dotyczących nabywania gruntów do zasobów gminnych pozyskano:

* pod budownictwo mieszkaniowe - 8,2475 ha,

* pod magistralę ciepłowniczą - 1,8998 ha,

* na cele oświaty i szkolnictwa - 2,3929 ha,

* pod realizację inwestycji przemysłowo-skladowych - 2,6227 ha,

strowi stosownego resortu, inne utrzymywały władze samorządowe miasta. Po reformie administracyjnej, która ponownie uczyniła Białą miastem po-

Kultura w gestii samorządu

wiatowym, wszystkie placówki kultury trafiły pod skrzydła Zarządu Miasta. Jesienią ub. roku dokonano małych korekt w nazewnictwie i kompetencjach niektórych jednostek. Regionalny Ośrodek Kultury, koordynujący niegdyś pracę placówek terenowych i doradzający Gminnym Ośrodkom Kultury, przemianowany został na Miejski Ośrodek Kultury, zaś Miejski Dom Kultury, gnieźdzący się długie lata w baraku kolejowym przy ul. Stacyjnej zajmuje dziś wygodne wnętrza przy ul. Zygmunta Augusta i mieni się teraz Osiedlowym Domem Kultury, oferującym ciekawe spędzenie wolnego czasu mieszkańcom największego w Białej osiedla Jagiellońskiego. Utrzymana została działalność dwóch prężnych klubów „Pias” przy ul. Spółdzielczej oraz „Eureka” przy ul. Orze-

Pod budowę następujących dróg i ulic: - 5,1315 ha.

W okresie tym zostały zbyte pod budownictwo mieszkaniowe tereny o łącznej pow. 9,8 ha, co umożliwiło wybudowanie 554 mieszkań w tym: 445 mieszkań - w budynkach wielorodzinnych i 109 mieszkań w budynkach jednorodzinnych,

Wydział geodezji i gospodarki nieruchomościami prowadzi również

postępowania dotyczące przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności w związku z wejściem w życie w tym dniu ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności.

Do kwietnia br. wydano ogółem ok. 1500 decyzji, na łączną pow. ok. 105 ha w tym 71 decyzji o nieodpłatnym przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności.

Naczelnik ELŻBIETA PYRKA

chowej, Ośrodka Pracy Twórczej „Galeria Podlaska”, Muzeum Południowego Podlasia oraz Miejskiej Biblioteki Publicznej. Każda z tych placó-

wiek prowadzi ożywioną działalność edukacyjno - upowszechniającą. Owocuje ona licznymi imprezami adresowanymi do ludzi w różnym wieku, angażującymi entuzjastów plastyki, teatru, estrady, muzyki klasycznej, książki, tudzież sztuki ludowej. Każdy miesiąc przynosi ciekawe imprezy, z których korzystają liczni białczanie. Dowodzi to wyczerpania zapotrzebowania środowiska oraz potrzeb kulturalnych mieszkańców. Zapewne odbiór niektórych propozycji będzie bardziej widoczny z chwilą zakończenia przebudowy amfiteatru w parku radiowiłłowskim. W poprzednich latach gromadziło się tam wyjątkowo wielu koneserów i zwolenników różnych rodzajów sztuki. TOM

gdzie przedsiębiorca i personel konsekwentnie przestrzegają ustalone normy prawne i egzekwują je wobec klientów, osoby korzystające z ich usług stosunkowo szybko przystosowują się do obowiązujących reguł, a przypadki niesubordynacji zaczynają należeć do rzadkości. Natomiast w przypadkach przymykania oczu przez personel na nieprawidłowości, będą one ciągle narastały i

w trybie administracyjno-prawnym, powinna spełniać określone warunki.

1. Skarżący powinien - powinni podać swoje personalia i adres zamieszkania.

2. Należy określić nazwę, właściciela i adres sklepu, zakładu gastronomicznego.

3. Trzeba podać konkretne fakty naruszenia prawa, czyli rodzaj narusze-

Bez przymykania oczu

stawały się coraz trudniejszymi do opamiętania.

W mieście Biała Podlaska, podobnie jak w kraju, zainteresowanie przedsiębiorców handlem napojami alkoholowymi jest duże. Istnieje więc możliwość, a nawet potrzeba eliminowania z rynku jednostek naruszających prawo. Tylko w ten sposób można doprowadzić do stanu, żeby nie był to rynek uciążliwy dla przeciętnego mieszkańca. Władze miasta są zainteresowane tym, by na rynku alkoholowym prawo znaczyło prawo. Liczą również na wsparcie mieszkańców.

W poprzednich numerach była mowa o licznych skargach kierowanych przez mieszkańców do Urzędu Miasta. Niestety, ich zawartość nie pozwalała na wszczęcie postępowania administracyjnego celem cofnięcia zezwolenia, bądź na kierowanie sprawy do kolegium ds. wykroczeń. Aby skardze nadać bieg

nia (np. sprzedano butelkę piwa dziecku (osobie nietrzeźwej) podać imię i nazwisko kupującego oraz sprzedawcy, kiedy to miało miejsce.

4. Podobne opisy stosuje się przy stwierdzeniu innych naruszeń prawa.

W postępowaniu administracyjnym, podobnie, jak i w sądowym, podejrznanemu o naruszenie prawa organ administracji samorządowej przekazuje na piśmie konkretne zarzuty. Analogiczna zasada obowiązuje również w postępowaniu przed kolegium ds. wykroczeń. Przyniesiona informacja nie jest skierowana przeciwko przedsiębiorcom prowadzącym działalność z poszanowaniem prawa. Celem jej jest wskazanie jednego ze sposobów egzekwowania przestrzegania przez podmioty handlujące napojami alkoholowymi ustalonych norm.

ZENON KULIK

W przeciągu ostatnich 10 lat funkcjonowania odrodzonego samorządu w Białej Podlaskiej ze środków budżetu miasta wykonano szereg ważnych dla mieszkańców inwestycji. Już na początku tego dziesięciolecia, Zarząd Miasta uznał jako najważniejsze zadania inwestycyjne uzbrojenie w sieci wodociągowe i kanalizacji sanitarnej, przebudowę i modernizację śródmieścia, budowę i polepszenie stanu dróg w mieście. Przyjęte kierunki były realizowane przez kolejne Zarządy Miasta i są realizowane również przez zarząd obecnej kadencji.

W ramach uzbrajania w infrastrukturę wodno-kanalizacyjną w omawianym dziesięcioleciu łącznie wykonano: * Sieci wodociągowych – 44,7 km. W stosunku do stanu sprzed 1990 roku nastąpił wzrost długości sieci wodociągowej w mieście o ponad 80 proc. W okresie tym do sieci wodociągowej podłączonych zostało 1607 budynków mieszkalnych oraz 115 niemieszkalnych.

* Sieci kanalizacji sanitarnej – 46,5 km. W stosunku do stanu sprzed 1990 roku nastąpił wzrost długości sieci kanalizacji sanitarnej w mieście o ponad 103 proc. W okresie tym do sieci kanalizacji sanitarnej podłączonych zostało 1737 budynków mieszkalnych oraz 100 niemieszkalnych.

* Sieci kanalizacji deszczowej – 6,8 km.

Główne zadania z zakresu uzbrojenia zrealizowane w ostatnim dziesięcioleciu to pełne osiedle Rataja, prawie 100 proc. osiedla Słoneczne Wzgórze, ponad 60 proc. osiedla Żwirki i Wigury. W sieci wodno-kanalizacyjne wyposażono również dziesiątki innych ulic w różnych rejonach miasta. Wiele potrzebnych inwestycji zrealizowano w ramach czynów społecznych, przy zaangażowaniu i udziale finansowym

mieszkańców.

Wyzwaniem dla kolejnych Rad i Zarządów Miasta okazała się przebudowa i modernizacja śródmieścia. Wykonany został chodnik z kostki brukowej na wszystkich stronach Placu Wolności wraz z ul. Krótką, deptak w ulicy Brzeskiej i oświetlenie Placu Wolności wraz z ul. Krótką, deptak w ulicy Brzeskiej i oświetlenie Placu Wolności. W tym roku prace będą kontynuowane i rozpoczęta zostanie przebudowa centralnego skwery placu Wolności. Wykonano ogrodzenie parku radziwiłłowskiego. Zmodernizowano sieci energetyczne w ulicach Kraszewskiego, Reformackiej, Budkiewicza.

Do użytku mieszkańców oddano wiele nowych i utwardzonych dróg i

dla miasta ciągi komunikacyjne m.in. ulice Grunwaldzka, Włoska, Drzewieckiego. Wraz z budową ulic wykonywane było także niezbędne ich uzbrojenie, w tym instalacja oświetlenia. Oświetlenie zyskały więc wszystkie budowane w ostatnim dziesięcioleciu ulice oraz wiele innych, takich jak Terebelska, Literacka, Buczka, Niemcewicza, Piękna, Artyleryjska, Orzechowa, Królowej Jadwigi, Radziwiłłowska, Górna, Kwiatowa, Parkowa i Unitów Podlaskich. W roku bieżącym powstaną instalacje oświetlenia na dwóch ważnych ciągach komunikacyjnych: Alei Jana Pawła II i ul. Lubelskiej. Zmodernizowano oświetlenie ulicy. Zainstalowano oświetlenie i sieci energetyczne w ulicach Grunwaldzkiej, oraz zmodernizowanych Ja-

gaziąg powstał w ulicy Sitnickiej, Sławacińskiej, Targowej. Inwestycje te były realizowane przy współudziale mieszkańców tych osiedli. W omawianym okresie wybudowano łącznie na terenie miasta 67,9 km sieci gazowych. Przy zaangażowaniu Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej wykonano szereg inwestycji z zakresu energetyki ciepłej.

Jedną z nich jest magistrala ciepłownicza, która połączyła rurociągi miejskiego systemu ciepłowniczego od ulicy Terebelskiej do Zamkowej. Inwestycja ta umożliwiła wyłączenie z ruchu ciągłego dużej kotłowni węglowej zlokalizowanej przy ul. Akademickiej. Ta sieć oraz inne, które powstały m.in. na osiedlu Piastowskim, w Śródmieściu oraz w rejonach ulic Sidorskiej i Brze-

skich Szkoły Podstawowej nr 4 i filii nr 4. Przystosowano zaplecze Szkoły Podstawowej nr 9 na Miejski Dom Kultury. W Zespół Szkół Zawodowych nr 2 przy ulicy Brzeskiej wykonano elewację z wymianą okien od strony ulicy Brzeskiej i wymianę c.o. Miasto dofinansowało także budowę Szkoły Muzycznej. Obecnie prowadzone są prace przy budowie dwóch ważnych inwestycji oświatowych, jakimi są hala sportowa przy II LO im. Plater i rozbudowa Zespołu Szkół Zawodowych nr 1/Gimnazjum Publiczne nr 1/. Oprócz wymienionych powstało szereg innych ważnych obiektów i inwestycji, które mają duże znaczenie dla funkcjonowania miasta. Powstało nowe targowisko przy Al. 1000-lecia przy którym w bieżącym roku powstał budynek administracyjno-socjalny. W najbliższym czasie rozpocznie się budowa parkingu z odrębnym wjazdem od Al. 1000-lecia. Zmodernizowany został budynek po dawnym szpitalu gruźliczym przy ul. Janowskiej. Powstał budynek wielorodzinny z mieszkaniami socjalnymi przy ul. Sidorskiej. Od roku funkcjonuje schronisko dla psów, którego budowa wzbudzała wiele emocji. Obiekt może przyjąć 40-50 psów. Przeprowadzona została renowacja eksploatowanego przez wiele lat wysypiska śmieci w Ciciborze. Wybudowano boisko sportowe wraz z ogrodzeniem i wodociągiem przy ul. Sidorskiej.

Zrealizowane zostały budynki usługowo-mieszkalne przy ul. Warszawskiej 4 i na Szkolnym Dworze. Zmiany zaszły również w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji. Zmodernizowany został stadion miejski, wykonano ciągi pieszojezdne, węzeł cieplny i sieć c.o.

Zmodernizowany został również budynek MOPS. AD

10 lat białskich inwestycji

ulic. Wśród nich: ul. Królowej Jadwigi, ul. Łukaszyńska, ul. Sitnicką, na ul. Na Skarpie, ul. Pokoju i wiele innych. Na osiedlu Rataja szereg ulic zyskało twardą nawierzchnię m.in. Dziubińskiej, Braci Horaczyńskich, Wilskiego, Ciborowicza, Bojki, Wycecha, Solarza, Malinowskiego, Miłkowskiego, Bitnera, Nocznickiego, Dziedzickiego. Wybudowano ulice Orzeszkowej, Osterwy, Sworską i Piaskową. W ostatnim okresie dzięki środkom pochodzącym z emisji obligacji utwardzono łącznik Orzechowa Łukaszyńska, Włoską ul. Grunwaldzką, Pływacką, Drzewieckiego, Długosza, Sienkiewicza, Kwiatową. W 1999 roku została przekazana do użytkowania bardzo ważna ze względu komunikacyjnego miasta ulica Janowska. Aktualnie ku końcowi zmierza, zapoczątkowana w 1993 r. przebudowa ulicy Narutowicza.

Budowane są również inne ważne

nowskiej i Narutowicza.

Miasto się rozbudowało. Do użytku oddano 2900 mieszkań, w tym 872 mieszkań indywidualnych. Budownictwo mieszkaniowe mogło rozwijać się również dzięki przygotowaniu uzbrojonych terenów. Do wszystkich budynków wielorodzinnych powstających w ramach budownictwa spółdzielczego tj. dla spółdzielni, "Terebelska II", "Kolejarz", "Budomex", "Domatora" i Białskiej Spółdzielni Mieszkaniowej "Zgoda", ze środków budżetowych wykonane były niezbędne przyłącza wodno-kanalizacyjne, ciepłownicze wraz z wymiennikami ciepła. Do roku 1998 tj. do wejścia w życie ustawy „prawo energetyczne” miasto było również inwestorem wielu zadań z zakresu uzbrojenia terenów w sieci energii elektrycznej i gazowe. Przeprowadzono gazyfikację Osiedla Rataja, Młodych, Sitnickiego, Słoneczne Wzgórze I, II, III.

skiej pozwoliły na likwidację kilkunastu lokalnych nieekologicznych kotłowni węglowych. W celu zabezpieczenia ciągłości dostaw ciepła do odbiorców w roku bieżącym Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej rozpoczęło kosztowny, ale niezbędny remont jednego z kotłów głównego źródła ciepła – kotłowni „Biaława”.

W omawianym okresie zrealizowano wiele istotnych inwestycji oświatowych. Wybudowano przedszkole nr 10 przy ulicy Nowej i przedszkole nr 13 przy ulicy Pustej, wykonano przyłącze c.o. do budynku przedszkola nr 3, 8, 10, oraz węzeł cieplny w budynku Żłobka przy ul. Janowskiej. Powstała Szkoła Podstawowa nr 9, rozbudowana Szkoła Podstawowa nr 6/blok żywieniowy/. Wybudowana została hala sportowa przy Szkole Podstawowej nr 5. Wykonano przyłącza c.o. do budyn-

Rejon nr 9 rozciąga się od trasy E-30 po ulicę Artyleryjską i Warszawską, obejmując dwa spore osiedla mieszkaniowe (Piastowskie i Kopernika). Dostyc niespokojny teren, zamieszkały przez blisko 9 tys. mieszkańców pozostaje pod opieką młodej

dzielnicy, starszego posterunkowego **Lucyny Żukowskiej**. Po obronie dyplomu na studiach pedagogicznych, widziała siebie w roli wychowawcy trudnej młodzieży. Została jednak policjantką i uważa, że to trudne zajęcie dla kobiety. Policjant traktowany jest przez wielu ludzi niczym dyżurny opiekun i likwidator wszelkich nieszczęść. Wychodząc z tego założenia, do pani dzielnicy zwracają się mieszkańcy po różne porady, nie tylko o charakterze prawnym. Najczęściej interesantkami bywają kobiety maltretowane przez mężów. Brak stałego zajęcia tudzież nadmierna dawka wypitego trunku to najczęstsze

Przedstawiamy białskich dzielnicowych

przyczyny frustracji, których ujście stanowią awantury i bójki domowe, uciążliwe również dla sąsiadów. Celują w nich zwłaszcza mieszkańcy bloków spółdzielczych przy ul. Kopernika. Interwencja policjanta ma zazwyczaj charakter doraźny. Bywa bowiem, że bite i poniewierane przez mężów kobiety po kilku dniach wycofują złożoną skargę i nie chcą kierować sprawy do kolegium czy sądu. Problem przycicha do następnej awantury, połączonej z zakłócaniem ciszy nocnej. Do zmartwień pani dzielnicy, która związana jest z mundurem dopiero dwa lata i pełni funkcję aplikanta, dochodzą wybryki hałaśliwych, sfrustrowanych brakiem lepszej rozrywki nastolatków. Zaledwie 15 - 16 - letni chłopcy potrafią włamywać się do piwnic i kraść od-twarzacze z samochodów. Zdobyte tą drogą pieniądze przeznaczone są na alkohol. O dziwo, zachowanie takie ujawniają coraz częściej nie tylko dzieci z rodzin patologicznych. Rodzice w natłoku innych zajęć tracą kontrolę nad pociechami, a skutki bezkarności bywają potem oplakane. Z dzielnicy Lucyną Żukowską spotkać się można w punkcie konsultacyjnym przy ul. Ziemowita 4 (środy, godz. 18.30-20) lub w Komendzie Miejskiej Policji pok. 128, tel. 343-52-29 wew. 13-78.

Rejon nr 10 obejmuje teren największego w Białej osiedla Jagiellońskiego. Dzielnicowym jest w nim star-

szy sierżant **Marek Kowalski**. Pracę w mundurze rozpoczął przed pięć laty w Komendzie Rejonowej Policji w Lubartowie. Codziennosc w ży-

ciu tak dużego osiedla łączy się z częstymi wykroczeniami i czynami o charakterze przestępczym. Ich sprawcami bywa w przeważającej większości pozbawiona opieki, zdegenerowana młodzież przed dwudziestką. Spełnienie zachcianek, których w żaden sposób nie mogą pokryć rodzice, następuje drogą rozbójów, kradzieży i włamań. Wielu nastolatków jest tak pewnych bezkarności swoich czynów, że niekiedy budzi to zdumienie dzielnicowego. Praktycznie nie ma dnia, by nie odnotował on przypadku konfliktu młodzieży z prawem. Domorośli złodzieje nie wahają się kraść rowery górskie z balkonów na trzecim piętrze,

a nawet okradać z pieniędzy własnych rodziców. Patologia społeczna daje o sobie znać w środowisku ludzi bezrobotnych, pozbawionych szans na znalezienie popłatnej pracy. Żale topią w butelce, by następnie wywoływać awantury domowe czy sąsiedzkie. Przemoc rodzinna jest tu tak zjawiskiem nagminnym, że nie wywołuje już zdziwienia sąsiadów. Zdecydowanie brakuje jednoznacznej reakcji społecznej na wybryki nastolatków, którzy w piwnicach i suszarniach organizują alkoholowe kluby. Zamroczeni alkoholem nabierają większej ochoty na penetrowanie cudzych piwnic i samochodów. Inna sprawa, że mieszkańcy bloków nie dbają zbyt o zabezpieczenie piwnic, co prowokuje małych włamywaczy do bezceremonialnego ich otwierania. Dzielnicowy Marek Kowalski często odwiedza mieszkańców osiedla Jagiellońskiego. W poniedziałki pełni dyżury w punkcie konsultacyjnym, mieszczącym się przy ul. Zygmunta Staro 10 (godz. 18.30 - 20).

Rejon nr 11 rozciąga się od ul. Terebelskiej w kierunku ul. Francuskiej, obejmując ul. Żeromskiego i Nową. Dzielnicowym jest w nim sierżant **Krzysztof Sykacz**, mający za sobą 8 lat służby i znaczące doświadczenia. Pracę rozpoczął w oddziałach prewencyjnych w Warszawie, gdzie spędził półtora roku. Potem rok pełnił służbę w plutonie konwojowo - ochronnym w Białej Podlaskiej. Od

stycznia ub. roku jest dzielnicowym rejonu zamieszkałego przez 8 tys. osób. Uważa rejon za dość spokojny. Najwięcej kłopotów, a tym samym interwencji miewa w blokach przy ulicach Okopowej i Terebelskiej. Zmora, podobnie jak w innych dzielnicach Białej Podlaskiej bywa nadmierne spożywanie alkoholu. Raczą się nim w nadmiarze nie tylko bezrobotni i emeryci. Alkohol jest stałym środkiem wysokowym młodych, zaledwie 15-17 - letnich wyrostków. Pochodzą oni przeważnie z rodzin patologicznych, co oznacza nieodwracalny i postępujący proces demoralizacji. Skoro rodzice nie mogą poradzić sobie z niesfornym, żądnym ekscesów synem,

trudno by zastąpił ich dzielnicowy, który na co dzień ma pełne ręce roboty, a mieszkańcy wciąż zgłaszają mu nowe zmartwienia. Z dzielnicowym K. Sykaczem kontaktować się można w Komendzie Miejskiej Policji pok. 123, tel. 343-52-29 wew. 13-08.

TOM

BIALSKOPODLASKA IZBA GOSPODARCA
oraz
Lubelska Izba Rolnicza

Cel konferencji: - wykreowanie oferty turystycznej Południowego Podlasia,
- stworzenie punktu informacji turystycznej w Białej Podlaskiej,
- prezentacja oferty białskopodlaskich firm oraz gospodarstw agroturystycznych.
Konferencja skierowana jest do osób: zajmujących się turystyką oraz dziedzinami ściśle z nią związanymi, zainteresowanych rozpoczęciem tego typu działalności oraz wszystkich poszukujących ciekawej oferty wypoczynkowej.
Miejsce: sala konferencyjna d. Urzędu Wojewódzkiego, przy ul. Brzeskiej 41

zapraszają na konferencję

„TURYSTYKA 2000”

Biała Podlaska, 2 czerwca 2000 r. godz. 11-16

Giełda Turystyczna - LATO 2000

- części naukowej konferencji będzie towarzyszyć prezentacja oferty wypoczynkowej biur turystycznych naszego regionu oraz zaproszonych gości zagranicznych. Jednocześnie odbędzie się kiermasz rękodzieła artystycznego z udziałem twórców z Białorusi, a imprezę uświetlą występy polskich i białoruskich kapel ludowych.

Konferencja jest imprezą otwartą. Serdecznie zapraszamy!